

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.IV.37.464/2012/8.szám

A Kúria a Jutasi és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Jutasi György ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek dr. Kaszai Balázs ügyvéd által képviselt Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal alperes ellen termékpálya-felügyeleti bírság ügyében hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2012. június 20. napján kelt 8.K.30.214/2011/36. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 8.K.30.214/2011/34. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 50.000 (ötvenezer) forint + ÁFA felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi továbbá a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az alperesi hatóság a mezőgazdasági és élelmiszeripari termékek vonatkozásában a beszállítókkal szemben alkalmazott tisztességtelen forgalmazói magatartás tilalmáról szóló 2009. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Tv.) alapján 2010. augusztus 5-én helyszíni ellenőrzést tartott a felperes székhelyén. Az ellenőrzés a 30 napon túli kifizetések, az akciós értékesítések, valamint a háttérkondíciók és bónuszok tárgyában történt. Az ellenőrzés megállapításait a jegyzőkönyv rögzítette. Az ellenőrzést követően az alperes a felperessel szemben eljárást indított. Az eljárás eredményeként hozta meg az alperes határozatát, melyben a felperest 188 millió forint termékpálya felügyeleti bírság megfizetésére kötelezte.

- A hatóság a 30 napon túli kifizetésekkel kapcsolatosan

megállapította, hogy a határidőben kiegyenlített számlák aránya pusztán 30.29 %, az ezen túlmenő számlák mind 30 napon túli kifizetésekről szólnak. A rendszeres késedelmes fizetés tisztességtelen forgalmazói magatartásnak minősül a Tv. 3. § (2) bekezdés h) pontja alapján.

- A kereskedő által a fogyasztóknak nyújtott árengedménnyel kapcsolatosan a határozat megállapította, hogy a felperes a kapott beszállítói engedményt nem adta át teljes mértékben a fogyasztóknak, ezáltal megsértette a Tv. 3. § (2) bekezdés f) pontjában foglaltakat.

- A felperes üzletszabályzata tartalmazza az ún. EDI szolgáltatást. Ennek értelmében a kereskedő elektronikus úton juttatja el rendelését a beszállítóhoz. A beszállító az ilyen módon megtakarított logisztikai költség ellenében az elektronikus úton rendelt termékek mennyiségéhez igazodó díjat fizet. Az üzletszabályzat szerint a szolgáltatás legmagasabb díja 1 millió forint/év. A hatóság ezzel összefüggésben megállapította, hogy az üzletszabályzatban alkalmazott díj meghatározásától eltér a gyakorlatban érvényesített díjmegállapítás, ezáltal a felperes megsértette a Tv. 3. § (2) bekezdés ec) pontját.

- Az ellenőrzés vizsgálta az üzletszabályzatban szabályozott központosított árudisztribúciós szolgáltatást is. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy az üzletszabályzatban alkalmazott díjmeghatározástól eltér a gyakorlatban érvényesített díjmegállapítás. Ez a magatartás is tisztességtelen forgalmazói magatartásnak minősül a Tv. 3. § (2) bekezdés ec) pontja alapján.

- A határozat megállapította továbbá, hogy a felperes két különböző megnevezéssel fix bónuszt írt elő a beszállítóinak utólagos engedmény címén. Az előírt fix bónusz mögött nem volt forgalomnövekedésre való ösztönzés, a visszatérítés a kereskedő ösztönzésére nem szolgált, így sérült a Tv. 3. § (2) bekezdés ea) pontja.

A határozat rögzítette:

- A határidőn túli beszállítói számlakifizetések a 606 beszállító döntő többségét érintette, anyagilag terhelte, így az a bírság megállapításánál súlyosbító körülmény. A jogszabálysértés súlyosságát növelte a folyamatos, rendszeres törvénysértés. Az akciós értékesítéshez bekért 1090 számla vizsgálata alapján a hatóság megállapította, hogy az érintett 48 terméket 44 beszállító biztosította. A hátralékos fizetés mértéke a féléves adatbázis alapján 13 milliárd forint volt, ami nagyon jelentős az összes 20 milliárdos forgalomhoz képest. A jogsértéssel elért előny féléves szinten a felperesnél 14 millió forintot meghaladó a határidőn túli kifizetések vonatkozásában, tekintettel a nagy beszállítói áruérték viszonylag hosszú ideig tartó fizetési késedelmére. Az érintett beszállítóknak okozott kár számottevő, a forgóeszköz lehetőségük csökkentésén, termeléshez szükséges bankhitelük, s ebből adódó többlet terheik növekedésén keresztül.

- A rendszeresen szervezett akciós értékesítéssel kapcsolatosan a hatóság megállapította, hogy tisztességtelen forgalmazói magatartás a vizsgált minta alapján 48 százalékuknál fordult elő. Az érintettek érdekei sérelmének súlya a vizsgált mintánál 118.498 forint/termék, amivel nem számolt el a felperes. A kalkulált kár féléves szinten átlagosan 614 millió forint. - Az EDI szolgáltatás mindössze egy beszállítót érintett, így a szolgáltatással érintettek köre jelentéktelen.

- Az ún. központosított árudisztribúciós szolgáltatással kapcsolatosan a hatóság megállapította, hogy az a beszállítók 20 %-át érintette, az érintett érdekei sérelmének súlya több mint 750.000 forint/beszállító a vizsgált időszakban.

A fix bónusz alkalmazása a felperes részéről érintette a legtöbb, 463 beszállítót, az összes 466 beszállítóból. Az érintettek érdekei sérelmének súlya 913.745 ezer forint összegű.

Az alperes azt állapította meg, hogy a jogsértések jelentősek és rendszeresen ismétlődők voltak, jelentős gazdasági hátrányt okozva a beszállítóknak, ezért a felperesnek jogszabálysértések felszámolásával összefüggő 2010. november 18-án jelzett kötelezettség-vállalását nem fogadta el.

A felperes a közigazgatási határozattal szemben a bírósághoz fordult. Az ügyben eljáró Fővárosi Törvényszék ítéletében a felperes keresetét elutasította. A bíróság a következő tényállást állapította meg: 2010. augusztus 5-én - a helyszíni ellenőrzés során - a felperes hivatalos helyiségében átadta az ellenőrzés részére a beszállítók I. féléves számlakénti beszállításait. Az adatbázisból az alperesi hatóság kiválasztotta a jegyzőkönyvben szereplő tételeket, melyekhez szintén bekérte a beszállítói számlákat, szállítóleveleket. A felperes átadta a belföldi és külföldi élelmiszer-szállítók jegyzékét is. A bíróság szerint a törvénynek megfelelő adatbázist kért be az alperes. A bíróság megállapította, hogy az alperes vizsgálta az ellenőrzés Tv. szerinti személyi és tárgyi hatályát a felperestől megkapott adatbázisból, véletlenszerűen kiválasztott számlák alapján, amelyet a határozata mellékletét képező táblázatokban foglalt össze. A bíróság szerint az átadott adatbázis a Tv.-nek megfelelő beszállítókat és mezőgazdasági, illetve élelmiszeripari termékeket tartalmazott. A bíróság rögzítette továbbá: az alperes nem a teljes adatbázisra tett megállapításokat a határozatban, miután a 92.930 db tételes számla átvizsgálása nem volt lehetséges. Így véletlenszerűen kiválasztott minták alapján, szűrőpróbaszerű ellenőrzést végzett. A felperes a hatósági ellenőrzés során ugyan megemlítette, hogy olyan nyilvántartási rendszerrel dolgozik - SAP rendszer -, amely nem mindenben felel meg a Tv. előírásainak, de azt is hozzátette, hogy az alperesnek ezért kellett leszűrni az átadott adatbázisból a 104.712 tételt 92.930 tételre, amelyek a kifizetésekkel voltak kapcsolatosak és nem érintették a beszállítói

minősítést, tehát a felperes elismerte, hogy az alperes szűrt adatbázisból dolgozott. A szűrőpróbaszerű vizsgálat adatbázishibát nem jelzett, így az alperesnek nem volt oka feltételezni, hogy nem megfelelően szűrt adatbázist vizsgál. Az alperes által vizsgált számlák kizárólag mezőgazdasági és élelmiszeripari termékeket tartalmaztak, bár a felperes a 2011. november 15-ei előkészítői irataiban azt állította, hogy az adatbázis ún. non-food és vegyes beszállítót is tartalmazta, amely kijelentést később a 2012. február 21-kei előkészítő iratban pontosította, miszerint az átadott adatbázis nem tartalmazott non-food, tehát műszaki, vegyi, ruházati termékeket, mely szintén az adatbázis szűrését bizonyítja.

A bíróság álláspontja szerint a Tv. 2. § (1) és (2) bekezdése határozza meg a törvény hatályát, amelynek keretei között folytatta le az alperes az ellenőrzést. A bíróság megállapította, hogy önmagában az a körülmény, amire a felperes hivatkozik, mely szerint az elsőfokú hatóság nem tisztázta a tényállást, mert álláspontja szerint nem állapítható meg, hogy milyen adatok alapján került sor a tényállás feltárására, nem elegendő a bizonyítási teher megfordulásához. A felperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy egyes cégek miért nem tartoznak a Tv. hatálya alá, holott a felperes részéről is beszállítóként lettek megjelölve. Nem tudta bizonyítani azon állítását sem, hogy több száz olyan non-food szállító számlája szerepel az átadott adatbázisban, ami szintén nem tartozik a törvény hatálya alá. A felperes az ellenőrzéskor nem jelezte azon utólagos hivatkozását, miszerint az ún. food osztályra szállítanak nem élelmiszeripari terméknek minősülő ún. non-food termékeket egyes beszállítók, így az nem alkalmas a tényállás feltárási kötelezettség körében elkövetett alperesi mulasztás igazolására.

A perben tehát központi kérdésként merült fel a Tv. személyi és tárgyi hatálya, illetve annak vizsgálata, hogy a felperes által átadott adatbázis a felperes állítása szerint nem a Tv.-nek megfelelő adatbázis. A Fővárosi Törvényszék szerint a felperes részéről szolgáltatott, a törvénynek megfelelő adatbázis használhatóságának megkérdőjelezése a perben eredménytelenül zárult. A bíróság szerint a felperes részéről becsatolt közjegyzői tanúsítvány nem alkalmas azon állítás igazolására, hogy az alperes nem szűrt adatbázisból dolgozott. Nem bizonyítható ugyanis, hogy a közjegyzői irat az alperesnek átadott és a felperes részéről elmentett adatbázisból készült. A bíróság azt is megállapította, hogy az alperesi hatóság a felperest az eljárás megindításáról - a jogszabályokat is pontos megjelölve - értesítette, a felperes a bizonyítási eljárás aktív részese volt, lehetősége volt az iratok, bizonyítékok megtekintésére, észrevétel-tételre, valamennyi eljárási joga gyakorlására. Az alperes tehát a felperes bizonyításához szükséges összes körülményt biztosította.

A bíróság utalt arra, hogy a 2010. augusztus 5-én felvett

jegyzőkönyv szerint a felperes beszállítói adatbázist adott át, ami közokiratnak minősül, a közirat tartalmát pedig ellenkező bizonyításig valónak kell tekinteni.

A Tv. - ami alapján a hatóság eljárta - 2010. január 1-jén lépett hatályba, így a felperesnek a hatósági ellenőrzésig 7 hónap állt rendelkezésére, hogy az SAP rendszerét a Tv.- nek megfelelő adatszolgáltatás teljesítésére átalakítsa. A Tv. időbeli hatályával kapcsolatban a bíróság szerint helytállóan utalt arra az alperes, hogy a 2010. I. félév megnevezés használata jogszerű, mert a januári beszállításokra, teljesítésekre a törvény hatálya kiterjedt.

A kötelezettség-vállalással kapcsolatosan a bíróság rámutatott arra, hogy ez egy alternatív lehetőség, az alperes mérlegelési jogkörébe tartozik, hogy a Tv. 8. § alkalmazása során a közérdek védelme érdekében elégségesnek tartja-e az írásbeli kötelezettség-vállaló nyilatkozatot, vagy termékpálya felügyeleti bírságot szab ki.

A bíróság ítélete ezt követően a felülvizsgálni kért közigazgatási határozatban megállapított egyes jogsértésekkel összefüggésben fejtette ki, hogy a bíróság milyen indokok alapján ért egyet az alperes jogszabály-értelmezésével. A bíróság így kitért a 30 napon túli kifizetésekkel, az akciós értékesítéssel, az EDI szolgáltatással, valamint a fix bónusszal kapcsolatos törvényességi problémák értékelésére. Mindezek alapján a Fővárosi Törvényszék megállapította, hogy az alperes nem sértett jogszabályt a 188 millió forint termékpálya felügyeleti bírság kiszabásakor.

Az ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A felülvizsgálati kérelem szerint a Fővárosi Törvényszék ítélete megalapozatlan, a tényállást hibásan állapította meg, a bizonyítékokat nem megfelelően mérlegelte, így megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdésének és 221. § (1) bekezdésének szabályait. A felülvizsgálati kérelem szerint a felperes a per során számos okirati bizonyítékkal bizonyította, hogy az általa 2010. augusztus 5. napján tartott helyszíni ellenőrzés alkalmával átadott adatbázis tartalmazta azokat a vegyes szállítókat, illetve kereskedőket is, amelyekre a Tv. hatálya nem terjed ki. A felperes szerint az alperes határozata súlyosan jogszabálysértő, hiszen olyan számlák tekintetében is szankciót alkalmazott, amelyek egyértelműen nem tartoznak a Tv. hatálya alá. A felperes szerint az adatbázis nem a Tv. hatályának megfelelően lett szűrve, így a bíróság az eljárás lényegi kérdéseivel kapcsolatban súlyos ténybeli tévedésből eredően téves következtetést vont le az adatbázis tartalmára.

A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítélet önmagával is ellentmondó megállapításokat tartalmaz. Rögzíti ugyanis, hogy a

104.712 tételből 92.930 tételre való szűrés a kifizetésekkel volt kapcsolatos - ennek következtében nem érintette a beszállítói minősítést - ugyanakkor ebből arra a téves következtetésre jutott, hogy az alperes teljes egészében a Tv.-nek megfelelő adatbázisból dolgozott. Az ítélet tehát tévesen tekinti a technikai szempontból „szűrt adatbázist” a Tv. hatályának megfelelően szűkített adatbázisnak. A felperes több alkalommal is felhívta az elsőfokú bíróság figyelmét, hogy az alperes által a határozat alapjául elfogadott adatbázis egyrészt a kereskedők számláit, másrészt a Tv. hatálya alá nem tartozó termékekről szóló számlákat is tartalmaz.

A Fővárosi Törvényszék az adatbázissal kapcsolatos felperesi érveket figyelmen kívül hagyta. Figyelmen kívül hagyta továbbá az alperes azon nyilatkozatát, amelyben elismerte, hogy a felperes a közigazgatási eljárás során jelezte: az általa alkalmazott SAP nyilvántartási rendszer nem felel meg a Tv. hatálya szerinti besorolásnak, így az abból nyert adatok automatikusan nem alkalmazhatók a tisztességtelen kereskedői magatartás megítélése során. Az ún. vegyes beszállítókkal kapcsolatosan a felperes szerint az adatbázis akkor lenne a Tv.-nek megfelelő, ha a vegyes beszállítóknak valóban csak az élelmiszeripari termékekről kiállított számláit tartalmazná, azonban ez nem így van. Az adatbázis a vegyes beszállítók valamennyi, azaz az élelmiszeripari és nem élelmiszeripari termékeiről kiállított számláit is magában foglalja. A Fővárosi Törvényszék figyelmen kívül hagyta, hogy az adatbázis a szállítók, és nem a számlák alapján tartalmazza az adatokat.

A felperes szerint az alperes az iratbetekintés során önkényesen alkalmazta a Ket. vonatkozó garanciális rendelkezéseit, eljárása sem a tételes eljárási rendelkezéseknek, sem a Ket. alapelveinek nem felel meg. A felülvizsgálati kérelemben a felperes a Fővárosi Törvényszék ítéletéből több alkalommal idéz, melyekkel kapcsolatosan azt a következtetést vonta le, hogy a Törvényszék az ítéletalkotás során a felperes által előterjesztett okirati bizonyítékokat, illetve törvényes képviselőjének nyilatkozatait teljes mértékben figyelmen kívül hagyta, míg az alperes bizonyítékokkal alá nem támasztott állításait egytől-egyig fenntartás nélkül elfogadta. Az ítélet ugyanakkor nem ad számot azokról a körülményekről, amelyeket a bizonyítékok ilyen fajta mérlegelésénél irányadónak vett. A felperes tételesen okirati bizonyítékokkal, többek között közjegyzői tanúsítvánnyal is cáfolta az alperes állításait, nem derült ki, hogy ezeket a felperesi bizonyítékokat az ítélet miért mellőzte teljes egészében.

A felülvizsgálati kérelem utal arra is, hogy a jogerős döntés nincs tekintettel az irányadó bírói gyakorlatra sem, pl. a 30 napon túli kifizetések esetén a Fővárosi Törvényszék egy másik tanácsa azt a

jogértelmezést tartja irányadónak, miszerint nem lehet a 30 napos fizetési kötelezettséget elvárni a felperestől abban az esetben, ha a beszállító nem állított ki számlát, vagy a számla hibásan került kiállításra.

Összességében a felülvizsgálati kérelem úgy ítélte meg, hogy az ítélet a felperesi bizonyítékok mellőzésével súlyosan téves megállapításokat tartalmaz, ezért megalapozatlan. Kérte a Kúriát a Fővárosi Törvényszék ítéletének, valamint az alperes határozatának a hatályon kívül helyezésére, és az alperes új eljárás lefolytatására és határozat hozatalára utasítására.

A felperes egy újabb beadványában a felülvizsgálati kérelem indokolását kiegészítette. Ebben kifejtette, hogy a bíróság az eljárás során a felperes bizonyítási indítványát indokolás nélkül mellőzte. Utalt arra, hogy az eljárás során lényeges eljárási szabálysértések történtek, így pl. 2012. június 11-ki tárgyaláson nem volt folyamatos hangfelvétel útján történő jegyzőkönyvvezetés, így a tárgyaláson elhangzottak csak utólagos jegyzőkönyv kijavítása, illetve kiegészítése iránti kérelem útján került jegyzőkönyvbe.

A Fővárosi Törvényszék megsértette a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglalt indokolási kötelezettséget, mert a felperes által felajánlott bizonyítás mellőzését nem indokolta.

A felülvizsgálati kérelem kiegészítése értelmében az alperes a Ket. garanciális szabályait is megsértette a felperes iratbetekintési jogának gyakorlásával kapcsolatban. Az alperes által használt adatbázisból nem tudott másolatot készíteni. A Ket. szerint az iratbetekintésre az alperesnek jegyzőkönyvet kellett volna felvenni, az alperes képviselői felperes nyilatkozatának jegyzőkönyvben történő rögzítését jogellenesen tagadták meg. A felperes szerint az alperes korlátozta iratbetekintési jogában, amelyet végzés formájában kellett volna meghozni, de tartalmilag is jogsértő, mivel az adatbázis, amelyet az ügyfél bocsátott a hatóság rendelkezésére, semmilyen formában nem minősíthető döntéstervezetnek. Az iratbetekintés megtagadása a Ket. 69. § (1) bekezdés a) pontjába ütközik, mivel az alperes ezzel megfosztotta a felperest attól, hogy a törvényben biztosított garanciális jogával élni tudjon.

Az ügyben az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be. Ebben előadta, hogy a felperes számos okirati bizonyítékra hivatkozik, viszont ezek közül egyet sem jelölt meg, a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az alperes a tényállás-feltárási kötelezettségét nem teljesítette. Az alperes szerint a felperes csak állította, de azt sem bizonyította, hogy az alperes olyan számlák tekintetében is szankciót alkalmazott, amelyek egyértelműen nem tartoznak a Tv. hatálya alá.

A felülvizsgálati ellenkérelem szerint a felperes a közigazgatási eljárás során a közigazgatási szerv tényállás-tisztázási

kötelezettségének teljesítését figyelemmel kísérhette, annak hiányos voltára vonatkozó eljárási cselekményeket kezdeményezhetett volna. A felperes nem élt a Pp. 336/A. § (2) bekezdés és a Ket. 70. § (1) bekezdés és 72. § adta lehetőségeivel.

Ezt követően a felülvizsgálati ellenkérelem a szűrt adatbázissal, a vegyes beszállítói minősítéssel és a SAP nyilvántartással kapcsolatban cáfolja a felperes érveit. A felülvizsgálati ellenkérelem a felperes ügyben tett további megállapításait is részletesen cáfolja, az adatbázis adattartalmától kezdődően az iratbetekintési jog kapcsán felvetettekig.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak miatt nem alapos.

A felperes 2012. június 25-ei keltezéssel felülvizsgálati kérelmet, majd 2012. augusztus 16-ai keltezéssel a felülvizsgálati kérelem indokolásának kiegészítését nyújtotta be. A Pp. 273. § (5) bekezdés első fordulata szerint a felülvizsgálati kérelmet nem lehet megváltoztatni. Ez azt jelenti, hogy a felülvizsgálati kérelemben nem említett jogszabálysértésre és indokra a kérelem előterjesztője utóbb nem hivatkozhat. A Kúria elsőként azt állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem kiegészítése olyan további indokokat hoz fel a bizonyítási indítvány indokolás nélküli mellőzése, és az iratbetekintés megtagadása tárgyában, amely a Pp. 273. § (5) bekezdés alapján az eredeti kérelem megváltoztatásának minősül. A Kúria ezért a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a kiegészítést figyelmen kívül hagyta.

A Kúria kialakult gyakorlata szerint megalapozatlan az a felülvizsgálati kérelem, amely a jogerős ítélet okszerű, logikus indokolása mellett ismételten a közigazgatási eljárás jogsértéseit kéri számon a jogerős ítéleten (Lásd legutóbb a Kfv. IV. 37.298/2012/6. számú ítéletet). A Kúria e körben megjegyzi, hogy a felülvizsgálati kérelemmel megtámadott jogerős ítélet arra utalt, hogy a felperesnek elsősorban a hatósági eljárásban kellett volna kifogásolnia az alperesnek átadott adatbázis tartalmát, nem pedig a bírósági eljárásban. A jogerős döntés rögzíti is, hogy a bírósági eljárás nem a közigazgatási eljárás megismétlése. A Kúria a felülvizsgálati kérelem alapján pedig arra mutat rá, hogy a Pp. XIV. fejezetébe foglalt felülvizsgálati eljárás nem másodfokú bírósági eljárás. Felülvizsgálat során bizonyításfelvételnek, tényállás-tisztázásnak, tényállás kiegészítésnek nincs helye. A felülvizsgálati eljárás rendkívüli perorvoslat, amelyben a jogerős döntés csak jogszabálysértés címén támadható.

A közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata során tehát jelentősége van annak, hogy a közigazgatási határozatot támadó fél az eljárás mely szakaszában, milyen érvek mentén kérdőjelezi meg az eljárást, a határozatot.

A termékpálya felügyeleti bírsággal összefüggésben a Tv. 4. § (4) bekezdése akként rendelkezik, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv e törvény szerinti eljárásában hozott döntése ellen közigazgatási eljárás keretében fellebbezésnek helye nincs. A közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata során pedig a Pp. 340. § (1) és (2) bekezdése alapján a bíróság ítélete ellen sincs helye fellebbezésnek. Ezekben az eljárásokban tehát - mivel a közigazgatási határozat ellen közigazgatási úton jogorvoslatnak helye nincs - kiemelt jelentősége van, hogy a fél az alapeljárás során érvényesítse, érvényesíthesse ügyféli jogait. A tisztességtelen forgalmazói magatartás megállapítására és ennek keretében a bírság kiszabására irányuló - jogszabályok által kialakított - eljárás és jogorvoslati rend tehát adott (annak célszerűsége nem lehet a felülvizsgálat tárgya); a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata, majd a felülvizsgálati eljárás törvényi szabályai alól nem tehető kivétel azon az alapon, hogy a jogorvoslati rend e tárgyban egyfokú közigazgatási és egy fokú bírósági felülvizsgálatra szorítkozik.

A felperes felülvizsgálati kérelmében a Pp. 206. § (1) bekezdésben és a Pp. 221. §-a (1) bekezdésében foglalt rendelkezések sérelmét jelölte meg. A Pp. 206. § (1) bekezdés szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el." A Pp. 221. § (1) bekezdése alapján az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik. Meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tényt nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte."

A Pp. 270. § (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással lehet kérni a Kúriától. Az általánosan kialakult és következetes bírói gyakorlat szerint, ha a felülvizsgálati kérelem a jogerős ítélettel megállapított tényállást sérelmezi, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésének csakis akkor van helye, ha a tényállás iratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat - azok egybevetése során - nem a maguk összességében értékelte, és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagy lényeges logikai ellentmondást tartalmaz. Nem állapítható meg jogszabálysértés akkor, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok okszerű mérlegelését támadja. A felülvizsgálati eljárás keretében ugyanis nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére, és a bizonyítékok felülmérlegelésére (lásd például legutóbb a

Kfv.35.288/2012/5.számú ítéletet).

Az ügyben felmerült központi kérdés, hogy az alperes által az eljárás során felhasznált adatbázis csak a Tv. személyi és tárgya hatálya alá tartozó adatokat tartalmazta-e (azaz a Tv. 2. § (1) bekezdésében megfogalmazott hatály és a 2. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott beszállító fogalmának megfelelő-e) vagy az adatbázisban voltak olyan adatok is, amelyek e körön kívül estek és az alperes ezeket is felhasználta eljárása során, ezeket tekintve is szabott ki bírságot. A Kúria megítélése szerint az ügyben eljáró Fővárosi Törvényszék a Pp. 206. § (1) bekezdését nem sértette meg. A Törvényszék a peres felek nyilatkozatai, a közigazgatási és egyéb iratok, tanúk meghallgatása alapján állapította meg a tényállást, amelynek során arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a felperestől megfelelő adatbázist kért be, ellenőrizte a felperestől megkapott adatbázisból a Tv. személyi és tárgyi hatályát. A Kúria megítélése szerint a bíróság mérlegelési körébe tartozik, hogy a rendelkezésre álló adatokból milyen következtetést von le. A Kúria elfogadta a Fővárosi Törvényszék azon megállapítását, hogy a közigazgatási eljárás során a felperes igazolhatóan nem jelezte, hogy nem tudja teljesíteni az adatszolgáltatást, a felperes az ellenőrzéskor - az adatbázis átadásakor - nem jelezte, hogy az adatbázis nem használható a tisztességtelen forgalmazói magatartás alapjául szolgáló hatósági eljárásban. A felperes a közigazgatási eljárás során azt jelezte az alperes részére, hogy az általa használt SAP nyilvántartási rendszer nem mindenben felel meg a Tv. előírásainak. A felperes a közigazgatási határozat meghozatalát követően, a bírósági eljáráshoz kapcsolódó előkészítő iratában emelte ki, hogy az az adatbázis amit az alperesnek átadott non-food és vegyes beszállítókat is tartalmazott, a felülvizsgálati kérelmében pedig már tényként állította, hogy az alperes olyan számlák tekintetében is szankciót alkalmazott, amelyek egyértelműen nem tartoznak a Tv. hatálya alá. A nem a Tv. hatálya alá tartozó beszállítók és egyéb adatok pontos megjelölésével ezen állítás igazolást nem nyert. A perben nem képezte vita tárgyát, hogy az adatbázist a felperes adta át, a felperes tájékoztatást kapott, hogy a hatóság milyen eljárást indított.

A felülvizsgálati kérelem szerint a jogerős ítéletnek a szűrt adatbázissal kapcsolatos megállapításai tévesek, a Fővárosi Törvényszék nincs tisztában a „szűrt adatbázis” fogalmával. A Kúria megítélése szerint a Fővárosi Törvényszék ítéletéből megismerhető, hogy a Törvényszék mit ért a „szűrt adatbázis” fogalmán, ezt a fogalmat a bizonyítékok, az alperesi és felperesi állítások ütköztetése körében használja. Nem tartozik a felülvizsgálat körébe, hogy az ezzel kapcsolatos bizonyítékokat a Fővárosi Törvényszék miképpen értékelte.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem kapcsán rámutat: a

felülvizsgálati kérelem nem jelölt meg olyan konkrét anyagi jogszabálysértést, amely az általa állított - a jogerős ítéletbe foglalt - helytelen mérlegelés következménye. A felülvizsgálati kérelem mindvégig a jogerős ítélet ténymegállapításait, és a Fővárosi Törvényszéknek az abból levont következtetéseit támadja, konkrét jogszabálysértést a Pp. 206. § (1) bekezdésén és 221. § (1) bekezdésén túl nem jelöl meg. A Pp. ezen szabályai általános követelményt támasztanak a bíróság számára a bizonyítékok mérlegelése és az ítélet tartalmát illetően. A Kúria úgy ítélte meg, hogy a jogerős ítélet a Pp. fenti szabályait sértő módon nem iratellenes, a bíróság nem jutott nyilvánvalóan okszerűtlen következtetésre, a felperes által megjelölt logikai ellentmondásnak pedig az ügy érdemére kiható volta nem bizonyított. A Fővárosi Törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Pp. fenti szabályai által felhatalmazottan úgy mérlegelt, hogy megalapozott döntést tud hozni, a Kúriának pedig a felülvizsgálati eljárásban nincs hatásköre a felülmérlegelésre.

Minderre tekintettel a jogerős döntés a Pp. 206. § (1) bekezdése és 221. § (1) bekezdése alapján alappal nem támadható. A Kúria hangsúlyozza, hogy az ügyet a felülvizsgálati kérelem keretei között bírálta el.

A fentiekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette meg a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján a Fővárosi Törvényszék 8.K.30.214/2011/36. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

A Kúria a perköltség viseléséről a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § alapján rendelkezett. Az illetéket az illetékekről szóló - módosított - 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés d) és 50. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2013. október 29.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk.előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**